

برگرفته از نشریه آلمانی taz و JW
تهیه کننده: ح. حارث

مصارف جنگ

برای ایالات متحده به بلیونها میرسد

برنده جایزه نوبل یوسف شتیگلایتس (Joseph Stiglitz) در یک بررسی، مصارف جنگ عراق و افغانستان را برآورد کرده و در نتیجه تنها جنگ عراق که ایالات متحده رقم را پنهان نگه میدارد، ماهانه به ۱۲ میلیارد دلار میرسد. بر اساس محاسبه کارشناسان اقتصادی ایالات متحده آمریکا درگیری های افغانستان و عراق بشکله است بدون کف (ته).

یوسف شتیگلایتس و همکار وی لیندا بلمس (Linda Bilmes) مصارف اقتصادی و اجتماعی جنگ را تا سال ۲۰۱۷ به ۵ بلیون دلار (۳،۲۴ بلیون یورو) محاسبه میکنند.

تنها در سال جاری مصارف ماهانه جنگ عراق به ۱۲ میلیارد دلار (۷،۸ میلیارد یورو) میرسد، که این رقم سه چند مصارف سالهای آغازین جنگ میباشد.

شتیگلیتس و بیلمس مصارف جنگهای افغانستان و عراق را تا سال ۲۰۱۷ از ۱،۲ تا ۲،۷ بلیون دالر تخمین میکنند. در صورتیکه مصارف اقتصادی - اجتماعی و بهداشتی اضافه گردد این رقم دو چند خواهد شد.

هیئت بودجه کانگرس ایالات متحده مصارف جنگی دو کشور را تا سال ۲۰۱۷ از ۱،۲ تا ۱،۷ بلیون دالر تخمین میکنند.

شتیگلیتس و بلمس در کتاب خویش « جنگ سه تریلیونی » (*The Three Trillion Dollar War*) نی تنها مصارف نظامی دو کشور بلکه مصارف سفارتخانه ها، اعمار مجدد و دیگر خساره های جنگی را نیز در نظر گرفته اند. این دو اقتصاددان در محاسبات خود محتاط بوده اند زیرا انبوه از « مصارف مخفی » در نظر گرفته نشده است. تناقضات در محاسبه ها ناشی از فرضیه ها و حدس و گمان های متفاوت است.

اما بازرسان رسمی حکومت (*Government Accountability Office*) نیز رقم نجومی را حدس میزنند. اینکه این جنگ برای دو کشور در گیر به چه قیمت تمام شده است، در زمینه خود داری صورت میگیرد.

یکی از سخنگویان صندوق بین المللی پول نیلس بوینیمن (*Niels Buenemann*) اظهار داشت، تا حال هیچکس تلاش ننموده تا مصارف خود کشور عراق را محاسبه نماید. زیانهای ناشی از حملات هوایی ایالات متحده از سال ۲۰۰۳، آتش سوزیها، غارت و چپاول، زیانهای وارده به شبکه های آب و برق، تخریب صنایع نفتی، فابریکه ها، شفاخانه ها، مکاتب و زیر ساختهای کشور، که تا حال راجستر نگردیده اند.

بزرگترین نشست تاریخی سران کشورهای ناتو در بخارست مرکز رومانی، تلاش دیگری است در جهت نزدیک شدن مواضع، حل اختلافها و هم تعیین ستراتیژی مشترک میان اعضای ناتو در رابطه به افغانستان، همچنان دریافت ستراتیژی مشترک بمنظور مداخله در امور داخلی کشور های دیگر با کمک شرکای جهانی خود. درین نشست ناتو باید خود را با ستراتیژی جنگهای تهاجمی پیشگیرانه امریکا مطابقت دهد. همزمان رهبر ناتو یعنی ایالات متحده امریکا تلاش دارد از سازمانهای بین

المللی مانند، سازمان ملل متحد و اتحادیه اروپا بمتابۀ ابزاری برای رسیدن به اهداف خود استفاده نماید. درین نشست سرمنشی ملل متحد «بان کی مون» ، رئیس امنیتی اتحادیه اروپا «خاویر زولانا» و رئیس اتحادیه اروپا «جوزه مانوویل باروزو» نیز اشتراک نموده اند.

البته مهمترین بخش آجندای نشست ناتو را جنگ افغانستان، که شش سال از آن میگذرد، تشکیل میدهد. اختلاف نظرها در موارد، شکل پیشبرد جنگ، فرستادن نیروهای کمکی، احیای مجدد کشور، مبارزه علیه مواد مخدر و ستراتیژی شورشیان، بصورت جدی وجود دارد.

سال ۲۰۰۷ برای نیروهای خارجی سال خونینی بود. طالبان از تاکتیکهای جنگی عراق استفاده مینمایند و به ولایات نسبی آرام نیز نفوذ کردند.

طوریکه جنرال «دان مک نایل» بیان میدارد: بزرگترین مشکل ناتو در افغانستان کمبود وسایل و ابزار و عساکر است. وی پیشنهاد میکند که بخاطر پیروزی کامل بالای طالبان باید ۴۰۰ هزار سرباز تحت قومانده وی قرار داشته باشد، در غیر آن پیروزی از آن طالبان خواهد بود. ایالات متحده و ناتو تا اکنون ۶۰ هزار سرباز به افغانستان فرستاده اند.

هدف نشست ناتو تقارب تاکتیک و ستراتیژی ناتو و گسیل بیشتر وسایل و تجهیزات و عساکر به افغانستان خواهد بود.

02042008

www.ayenda.org